

عنوان مقاله:

بررسی رهیافتی مناسب در جهت بهبود کیفیت آموزش عالی کشاورزی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی راه کارهای دستیابی به توسعه پایدار (کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نرجس کابلی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران

غلامرضا پزشکی راد - دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

حسن صدیقی - دانشیار

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از مسائل مهم در آموزش عالی بهطور عام و آموزش عالی کشاورزی به طور خاص ارزیابی مستمر کیفیت پژوهش و آموزش میباشد طی دودهمه گذشته کشورهای متعددی کوششهای ویژه ای در جهت بهبود کیفیت آموزش عالی به عمل آورده اند آنها در انجام این امر رهیافت های گوناگونی از ارزشیابی را به کار برده اند در میان این رهیافت ها ارزیابی درونی ویژگی جامع و سیستماتیک دارد که منجر به بهبود کیفیت مستمر میگردد از طریق ارزیابی درونی اعضای هیئت علمی فعالیت های گذشته گروه آموزشی را بررسی و نقاط قوت و فرصت ها و تهدید را برای طرح ریزی توسعه آینده گروه آموزشی شناسایی می کنند مطالعه تاریخچه ارزیابی کیفیت در ایران نشان میدهد علیرغم اینکه پیگیری موضوع کیفیت در نظام آموزشی عالی از خلال مکانیزم های بازرسی نظارت و ارزیابی بحث جدید به شمار نمی رود اما همواره کارآمدی چنین روشهایی مورد سوال بوده است لذا در این مقاله تلاش شده با تحقیق و جستجو در اسناد و مدارک مکتوب بانکهای اطلاعاتی به بررسی روند ارزیابی درونی و همچنین شناخت آن به عنوان رهیافتی مناسب در جهت بهبود کیفیت آموزش عالی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

کیفیت ، ارزیابی، ارزیابی درونی ، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/198442>

